KOMIKA ZLA

Satira v enem dejanju

Prizorišče je sodna dvorana, sodnik, priče in zapisnikar so obrnjeni naravnost proti publiki, zagovornik hudiča in hudič sedita na sodnikovi desni strani, odvetnik Vinski na njegovi levi. Prizorišče razsvetljujejo sveče, ena izmed njih je tudi na sodnikovi mizi. Pri vratih stojita varnostnika.

OSEBE:

SODNIK – sam Bog, oblečen v sodniško togo in z lasuljo na glavi

ODVETNIK VINSKI – priznani teolog Tomaž Akvinski, ki se redno vdaja alkoholni omami, proti koncu obravnave je zaradi popitega vina že povsem nezavesten

ZAGOVORNIK HUDIČA – hudičev odvetnik, ki ga cerkvena hierarhija obvezno »uporablja« pri »preverjanju« »svetnikov« in njihovih čudežev

HUDIČ – igra samega sebe

ZAPISNIKAR – zapisuje obravnavo

ŽENSKE PRIČE: obvezno vse igra ista oseba

EVA – točno tista

IVANA – sv. Ivana Orleanska, izobčena iz cerkve in sežgana na grmadi, kasneje proglašena za svetnico

TEREZA – sv. Tereza Avilska, svetnica, znana po svojih vizijah

MARILYN – prototip seks bombe

MOŠKE PRIČE: obvezno vse igra ista oseba

ADAM – točno tisti

AVGUST – Sv. Avguštin, svetnik, ki se je, preden je to postal, izredno rad predajal ženskim čarom

LEIBNIZ – priznani filozof, tvorec teodiceje zla

FREDI – gospod Sigmund Freud, psihoanalitik, izreden strokovnjak na svojem področju

ALBERT – gospod Albert Einstein, atomski fizik, prav tako ugleden član človeške združbe

GOSPOD NIHČE – gospod Nietzsche - nadčlovek

OPOZORILO:

Vsaka navidezna podobnost z resničnimi osebami je zgolj golo naključje…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Na prizorišču so: Zagovornik Hudiča, Odvetnik Vinski, zapisnikar in oba varnostnika.

ZAPISNIKAR: Spoštovano občinstvo in obenem porota, ta večer boste priča hudičevo zanimivi sodbi, v kateri se gospod Vrag bori za prvenstvo, s katerim zopet bi zavladal grehu. Zato prisluhnite tenko, kako Hudič iskal je svojo pravdico, da si z njo povrne čast in oblast, ki jo je dal človeku v last. Zdaj pa, ker je že tako v navadi, da rado se vstane v sodni dvorani, vas naprošam prav lepo, da vsi brez izjeme napravite tako! Prosim, vaša Gnada!

Vsi v sodni dvorani vstanejo (razen varnostnikov, ki vseskozi stojita), vstopi gospod sodnik.

SODNIK: Sedite. (*Vprašujoče, jezno.)* No, kje zdaj ta hudič tiči?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Vaša Milost naj mi oprosti.

SODNIK: No, kaj bo?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Hudič ima zamudo.

SODNIK: Glej ga tiča, kaj pa misli ta, hudiča! Da se vsi tu zberemo in gospoda čakamo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Takoj bo tu.

SODNIK: Bolje zanj tako, če ne, bo videl vraga! Kaj se pravi sodni oblasti krasti čas.

Vstopi gospod Hudič.

HUDIČ: Oprostite, vaša Milost. Ne bo se ponovilo…

SODNIK: … da bi hudič iskal opravičilo. Dokler še sedim, prosim, pričnimo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Spoštovani gospod sodnik, spoštovana porota. Danes smo se tukaj zbrali, da bi navidez čudni sodbi prisostvovali. Moja stranka, gospod Hudič, je vložil tožbo zoper človeško nadlego, katera ga je milo rečeno postavila v zadrego. Na kratko rečeno, človek si lasti prvenstvo nad grehom, ko vsi dobro vemo, da le hudič lahko postavlja ceno.

ODVETNIK VINSKI: Ugovarjam! Ni dokazov, da je gospod Hudič nosilec greha, to naj bi se šele dokazalo!

SODNIK: Ugovor sprejet, Hudič še nima pravice na greh.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Moj klient je strokovnjak za greh, kar se bo skozi sodbo tudi dokazalo, zato prosim, kar začnimo z obravnavo. Za pričo kličem gospoda Adama.

Vstopi Adam v svojem kostumu.

SODNIK: Kam pa ta? Na plažo? Priskrbite mu prosim ustrezno opravo!

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Zapisnikar ga ogrne v daljšo srajco.

ZAPISNIKAR:Bo dobro tako?

SODNIK: Za silo bo šlo.

ZAPISNIKAR: Prisezite, da boste govorili zgolj resnico!

ADAM: Prisežem.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospod Adam, kaj ste po poklicu?

ADAM: Bil… vrtnar pri gospodu sodniku.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Aaa, tako?

SODNIK: Brez pripomb, gospod tožilec!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Se oproščam, vaša Gnada. (*Adamu)* In ste garali tam zelo?

ADAM: Lepo je bilo, da nikdar več tako!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kje pa zdaj vrtnarite?

HUDIČ (*zase):* Po ženinem grmičku…

ADAM: Imava svoj vrtiček…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Imava?

ADAM: Jaz in moja žena Eva!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Saj res, in vaša žena Eva?

ADAM: Ta je reva.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Res, zakaj? Brez otrok?

ADAM: Cel človeški rod…

ZAGOVORNIK HUDIČA: O, čestitam, plodna setev…

ADAM: Hvala… bolje bi bilo, ko bi se seme sfižilo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: In kje sta se spoznala?

ADAM: To bo bolje ved'la spoštovana Gnada!

ZAGOVORNIK HUDIČA (*gospodu sodniku):* Tudi ta pri vas je sadje brala?

SODNIK: Človeku ni dobro samemu biti…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … pa ste lepo ji postlali kar v vaši hiši!

SODNIK: Naj vas še enkrat opozorim, gospod tožilec, posvetite se raje priči!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Takoj, gospod sodnik, pri priči. (*Adamu)* In kaj je zmotilo to prijetno idilo?

ADAM: Kako to mislite?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Lepo! Zakaj je vse lepo po vodi šlo?

ADAM: Dolgo že je tega.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Pa ne, da vas daje trema?

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ADAM: Spomin!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Takoj ga osvežim. *Privleče na dan jabolko.* Vam je kaj jasna ta zadeva?

ADAM: Hudičev sad!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Sem prav slišal, hudičev sad?

ADAM: Prav!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Je šlo v zapisnik.

ZAPISNIKAR: Kot vse do zdaj!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ste slišali, kaj priča priča? Da je greh res stvar Hudiča. In da se Hudiču zlo godi, to vemo tudi mi. Da je Hudič kriv zla, pa vesta tudi onadva! Spoštovani kolega, priča je vaša.

ODVETNIK VINSKI: Kaj jaz to slišim, priča priča, da je za Hudiča? Gospod Adam? *Pokaže jabolko.* Na čigavem vrtu je zrasel ta sadež?

ADAM: Na vrtu gospoda sodnika!

ODVETNIK VINSKI: Čigav je torej ta sad? *Odloži jabolko pred sodnika, ta ga prične jesti.*

ADAM: Last gospoda sodnika…

ODVETNIK VINSKI: Trdite torej, da je naš velecenjeni gospod sodnik sam Hudič?

ADAM: Bog ne daj!

SODNIK: Kakšna je pa to kleveta, da se hudič z Bogom šlepa…

ODVETNIK VINSKI: Oprostite, gospod sodnik. Priči je ušlo, da je jabolko hudičevo! Ni res, gospod Adam.

ADAM: Res, natančno tako! Jabolko ni last hudiča.

SODNIK: Zato se priča naj v prihodnje raje prej prepriča! Zapisnikar!

ZAPISNIKAR: Gospod sodnik, je že popravljeno!

SODNIK: In tudi prav je tako!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kaj je zdaj to?Ugovor!

HUDIČ: Je to režirano? Hudič išče pravico na smetišču!

SODNIK: Ugovora ni, dokler hudič sodniku pamet soli!

HUDIČ: Pardon, gospod sodnik, mislil sem reči na sodišču!

SODNIK: Mir v dvorani!

ODVETNIK VINSKI: In kako je to naprej potekalo?

ADAM: Ko sva jabolko poskusila, sva goloto ugledala.

ODVETNIK VINSKI: To je moralo pa biti zelo na-porno?

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ADAM: Zelo hudo na-porno…

ODVETNIK VINSKI: Hvala, podrobnosti pa raje ob drugi priložnosti… Posvetimo se raje novi priči!

SODNIK: In to takoj pri priči!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Za pričo kličem Evo! *Vstopi Eva, ki je ravno tako v svojem kostumu. Zapisnikar hoče tudi njej dati srajčko, vendar ga ustavi sodnik.*

SODNIK: Ker gre za gospo Evo, ji prosim pustite to odevo!

ZAPISNIKAR: Prisezite, da boste govorili le resnico!

EVA: Prisežem.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Oprostite, gospa Eva, zelo prijetna odeva…

HUDIČ: Od glagola prijeti…

ODVETNIK VINSKI: Od-eve so vse od Eve.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Skoraj bi pozabil… gospa Eva, ali se vam kaj dozdeva, čemu ste tu?

EVA: … ker smo jo zagodli Zlodeju! *Pogleda Sodnika.*

ZAGOVORNIK HUDIČA: Torej se vam le dozdeva…

EVA: … vrag si ga vedi, kaj bo iz tega!

ZAGOVORNIK HUDIČA: In, kako se je godilo vam v hiši gospoda sodnika?

EVA: Ne morem reči, da sem ravno trpela!

ZAGOVORNIK HUDIČA: No, in kako je torej natančno tekla zadeva?

EVA: Saj veste, tisto jabolko…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … ki je v lasti gospoda sodnika… *išče jabolko, katerega je medtem pojedel že gospod sodnik, sodnik skomigne z rameni razpre roki in pogleda v nebo.*

EVA: … bilo je prepovedano…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Vas je zapeljala kača…

EVA: … ta prekleta strupenjača!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Bi danes prepoznali to grdobo?

EVA: … neprestano vidim to podobo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: *Na dan privleče kačo.* Je to ta laznina?

EVA: *Prestrašena in jezna.* Ona sama. Pa ne da še sedaj je živa…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospa, kača je last gospoda Hudiča. Prosim, da gre to v zapisnik. *Odloži kačo pred sodnika, ta se prične z njo igrati, nato jo skrije v žep.*

ZAPISNIKAR: Kam gre, ne vem, zapisano pa je…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospa Eva je prepoznala krivca, ki je last gospoda tožnika.
EVA: Se pravi, da zlo dela zgolj hudičeva zalega!
ZAGOVORNIK HUDIČA: Sam ne bi mogel reči lepše… Prosim, kolega, gospa Eva me več ne zadeva!
ODVETNIK VINSKI: Gospa Eva, kje ste zagledali kačo?
EVA: Na vrtu gospoda sodnika.
ODVETNIK VINSKI: Čudno…
EVA: Zakaj, gledala me je z drevesa in mi obljubljala nebesa…
ODVETNIK VINSKI: Ni res, da je gospod sodnik zelo vesten gospodar posestva…?
EVA: Nadvse. Zelo je občutljiv, posebno na sadež s tega drevesa.
ODVETNIK VINSKI: Kot dober gospodar posestva me čudi, da dovoli, da taka stvar lazi naokoli.
SODNIK: Kam ciljate, kolega?
ODVETNIK VINSKI: Zelo predrzno bi bilo reči, da vaša Milost dopušča nepazljivost. To je vendar, kot se je izrazila gospa Eva, hudičeva zalega. In kot dober gospodar posestva… *Išče kačo, ki pa je skrita v žepu sodnika.*
SODNIK: Ne dopuščam možnosti, da bi ta laznina kadarkoli se pri meni plazila.
ODVETNIK VINSKI: Tudi sam sem v to podvomil. Kot dober lastnik imetja se gospod sodnik zavzema, da na njegovem posestvu ne bilo bi vražjega semena. Gospa Eva pa je uboga, ker Boga ne uboga.
EVA: Ampak jaz…
ODVETNIK VINSKI: … vi, gospa Eva, pa ste še vedno vredna greha…
EVA: Nikar tako, gospod odvetnik, spet se mi šibijo kolena…
ODVETNIK VINSKI: *Ji pomaga z zatožne klopi.* Noge so jo izdale…
HUDIČ: Ker jih ne tišči dovolj skupaj… in vi, vi ste vsi skupaj smeti…
SODNIK: Gospod hudič, držite jezik za zobmi…
HUDIČ: Oprostite, vaša Milost, hotel sem reči, da ste tu vsi sveti… in sveti so vaši nasveti…
SODNIK: Vsak na-svet je svet…
ZAGOVORNIK HUDIČA: Bog je hudiču prirezal peroti, da ne sveti več po sveti božji poti. HUDIČ (*zase):* Vrag ve, po kateri poti zdaj letijo moje peroti.
SODNIK: Spoštovani kolega, ste končali s pričo?
ODVETNIK VINSKI: Vaša Milost, sem! *Srebne malo vinske kapljice, ki jo ima skrito pod klopjo.*

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SODNIK: Tako, gospa Eva, kar vas zadeva, je končana zadeva! In naslednja priča?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ta je pobliže spoznal hudiča…

SODNIK: Ime, prosim!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Avgust!

SODNIK: Naj pristopi! Se midva že od kod poznava?

AVGUST: Ne bi vedel, tvoja Gnada…

SODNIK: A da sva na ti?

AVGUST: Gospod bi oprostil…

SODNIK: No, naj bo! Priča je vaša…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kaj ste po poklicu, priča?

AVGUST: Svetnik!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ti hudiča! Za to verjetno prisega ni potrebna ?

SODNIK: Kar mene zadeva…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Že dolgo opravljate svoj cenjeni poklic?

AVGUST: Vsem tegobam navzlic, že kar nekaj stoletnih stopnic…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Pa pred tem?

AVGUST: Pred svetniškim poklicem?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Da... takrat!

AVGUST: Takrat sem blodil po grehu…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Oprostite, danes še trpite zlo?

AVGUST: Zlo, zlo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: In ste spoznali Zlodeja?

AVGUST: O, to je hudo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: No, da slišimo, kako je bilo…

AVGUST: Rad sem se vdajal ženskim čarom!

ZAGOVORNIK HUDIČA: A tako? No, no…

AVGUST: Bilo je mehko, fino, toplo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … verjetno tudi za ono ljubico…

AVGUST: Sprva nežno, nič kaj grdo… nato pa dej, zlo dej zlo dej zlo dej…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In sta ga zagledala?

AVGUST: In sem videl Zlodeja!

ZAGOVORNIK HUDIČA: V kakšni podobi?

AVGUST: Ne vem, bila je tema!

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAGOVORNIK HUDIČA: … hudičeva sopotnica... V dobrega ženskega angela je Hudič zasadil seme zla… In od takrat…

AVGUST: … sem hodil božja pota…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … pa mlada dekleta, so vas mikala…?

AVGUST: Ne rečem, da ne! Zlodej vsakega mami!!!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ste slišali, kaj je rekla priča, da hudič te rad prepriča… Gospod svetnik, kar se mene tiče, sem končal, moj velecenjeni kolega pa bo po vsej verjetnosti nadaljeval…

ODVETNIK VINSKI (s*e mu zaleti ker sreba iz steklenice):* Hvala, kolega… Cenjena priča, kako vi vidite zlo?

AVGUST: Zlo dobro!

ODVETNIK VINSKI: Se pravi, da ste rekli, da je zlo lahko tudi zlo dobro.

AVGUST: Rekel sem da vidim zlo zelo dobro!

ODVETNIK VINSKI: Vidim, da imate občutek za zlo! Če torej pravite, da vidite zlo zelo dobro, je to skorajda najvišje možno dobro. Najvišje možno dobro pa nikakor ne more biti slabo, iz tega sledi, da zlo ni vedno le slabo. Kajti zlo izhaja iz dobrega, le da je tega nekoliko manj.

AVGUST: Rekel sem samo, da dobro prepoznam zlo.

ODVETNIK VINSKI: Naš gospod sodnik tudi zlo odpušča in to je dobro. Hočete reči, da temu ni tako?

AVGUST: Nikakor ne…

ODVETNIK VINSKI: Torej je vaše zlo lahko zgolj navidezno… Hvala, vaša Milost!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ugovor, vaša Milost! Kje ste videli, da je dobro zlo! Dobro zlo, to je vendar blasfemično…

ODVETNIK VINSKI: Napaka, gospod kolega. Ni dobro zlo, ampak je zlo dobro… Ker izhaja iz dobrega…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Potemtakem zla ni…

ODVETNIK VINSKI: Kar se mene tiče, ne… je zgolj le dobro!

SODNIK: Ugovor sprejet. Zlo dobro, zelo dobro spoštovani kolega…

HUDIČ: Da bi zlo izhajalo iz dobrega. Vaša Gnida, to vendar ne bo šlo…

SODNIK: Prav slišim, gospod Hudič..?

HUDIČ: Seveda, vaša Gnada… Kdaj je že hudič prejel odvezo za zlo…

ODVETNIK VINSKI: Zla ni in ga ne bo… vse skupaj je le dobro… bolj ali manj!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Saj je sam gospod svetnik izkusil zlo…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ODVETNIK VINSKI: Ki pa je bilo dobro… Ali ni tako…?

AVGUST: Bilo je dobro…

ODVETNIK VINSKI: To bi bilo vse, hvala! *Priča zapusti dvorano.*

HUDIČ (*zase):* Največja Hudičeva prevara je prepričati ljudi, da ne obstaja…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Spoštovana gospoda, za pričo kličem nadvse mično gospodično… *Vstopi Ivana v bojni opravi.*

SODNIK: Gospodična, tako odeti na sodišče…

IVANA: Sodišče ali bojišče, to je vseeno…

SODNIK: Pa saj se tu ne bomo vojskovali…

IVANA: Kako da ne, saj gre vendar za resnico…?

SODNIK: Pa ne z ognjem in mečem…

IVANA: Če drugega nimaš…

SODNIK: Kaj pa vera…

IVANA: V kaj…?

SODNIK: V pravico, vendar!

IVANA: Pravico si je treba priboriti…

SODNIK: Tu vendar skrbimo, da poteka vse pravično…

IVANA: Poznam ta vaša sodišča… Pravico se tu kaj rado zamenja za krivico…

SODNIK: To je vendar blatenje sodišča…

HUDIČ: Stranišča!

SODNIK: Hudič…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Vaša milost, ne bi raje pričeli…

SODNIK: S tako pričo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospodična ima slabe spomine s sodišča…

SODNIK: Res!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Po krivem so ji sodili… Najvišji predstavniki verskih oblasti…

IVANA: Njih je imel hudič v oblasti…

HUDIČ: Nadvse simpatična ta mala bojevnica…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospodična je bila pod vplivom hudiča…

IVANA: Nič nisem podpisala…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Zato je gorela ona in z njo grmada…

SODNIK: In so zažgali hudiča…

IVANA: … nedolžnega dekliča…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospodična je videla hudiča…

HUDIČ: Res?

IVANA: Imel je tako skrivnosten obraz…

HUDIČ: Da, to sem bil jaz…

IVANA: In tako milih potez… kot gospod sodnik tam čez!

SODNIK: Nadvse groba primerjava…

IVANA: In ta glas, ki od njega prihaja, o kako me spet zavaja! *Počasi začne blesti.*

SODNIK: Kaj se z gospodično dogaja?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Mislim da jo zlo obhaja…

HUDIČ: Res 'zgleda tako…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Reva toliko zla je pretrpela…

HUDIČ: Za voljo božjega imena…

SODNIK: Molči, hudič…

ODVETNIK VINSKI: Pa saj so jo pomilostili...!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Da, a prej so jo ubili…

ODVETNIK VINSKI: O, moj Bog se je usmili… *Nagne iz svoje stekleničke.*

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ta je zares videla Hudiča…

SODNIK: Ta priča vendar ni pri sebi…

IVANA: Zanj bi še enkrat gorela… *Prične mahati z orožjem.*

SODNIK: Odpeljite pričo, da je ne bomo imeli na vesti… *Ivano odpeljejo, še vedno zre mistično zamaknjena.*

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kako, priča je vendar videla Hudiča…

SODNIK: Priča ni bila verodostojna…

HUDIČ: Vaše vere zagotovo ni dostojna…

SODNIK: Boš utihnil že, hudiča!

HUDIČ (*zase):* Kdor verjame v Boga in njegovo pravico, ta bo izkusil neskončno krivico…

ZAGOVORNIK HUDIČA: O, česa vse Hudič ne dela…

ODVETNIK VINSKI: To je zlo, ki je zgolj navidezno… *Zopet srkne.*

HUDIČ: Aaa, zla torej ubraniti se ne da!

ODVETNIK VINSKI: Da ne obstaja zlo, se bo dokazalo… Za pričo kličem…*V sodno dvorano priteče Leibniz vidno prestrašen.*

LEIBNIZ: Sem že tu…

ODVETNIK VINSKI: Kako, gospod…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

LEIBNIZ: Hudo…! Vizijo tako sem imel, da bi še hudič zaradi nje trpel…

ODVETNIK VINSKI: Od kod, kako?

LEIBNIZ: Iskal Boga, a našel morje zla…

ZAGOVORNIK HUDIČA: No prosim, prosim lepo…

HUDIČ: Zla ni brez Zlodeja…

ODVETNIK VINSKI (p*restrašeno):* Se gospod počuti slabo? Bi morda drugič bolje šlo…

HUDIČ: Priča naj priča, tudi če je za Hudiča…

SODNIK: Zakone je treba spoštovati…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Zato naprošam pričo, da položi prisego…

ZAPISNIKAR: Prisežete, da boste govorili le resnico in zgolj resnico?

LEIBNIZ: Jaz ljubim le resnico…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … o, odkod pa to?

LEIBNIZ: Stvar poklica…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Glej si no…

LEIBNIZ: Izvedenec za metafiziko…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In pravite, da naleteli ste na zlo…?

LEIBNIZ: Na zla…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Na zla?

HUDIČ: Odlično…

SODNIK: Gospod Hudič, opozorim vas, da ne bo hudič…

HUDIČ: Oprostite, vaša Gnilost…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In kakšne vrste zla so to…

LEIBNIZ: … moralno, fizično in metafizično…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Moralno, pravite…

LEIBNIZ: Laž ne ljubi resnice…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In kdo povzroča takšno zlo?

LEIBNIZ: Za tako zlo se človeka krivi, ker neprestano širi laži…

HUDIČ: Pa Hudič?

LEIBNIZ: Krivda moralnega zla ni Hudičeva…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Pa fizično zlo…?

LEIBNIZ: Bolezen je zlo. Bolnik trpi, ker božje ljubezni ni…

SODNIK: Prosim, kako…?

LEIBNIZ: Fizično zlo je Gospodovo…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SODNIK *(presenečeno):* In kakšna spet je to kleveta, da se Gospodu zlo obeta…

HUDIČ: No, no… Pa le imamo zlo…

LEIBNIZ: Z logiko dokazano… Človek na tem svetu trpi zavoljo nedolžnih stvari… In krivdo za to…

ZAGOVORNIK HUDIČA: …Gospodu naprtimo! *Pogleda gospoda sodnika.*

HUDIČ: Kaj pa metafizično…?

LEIBNIZ: Metafizično zlo, ker se je nekaj sploh ustvarilo…

SODNIK: Kar je ustvarjeno, je dobro…

LEIBNIZ: In je končno…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Se pravi končno dobro…

LEBNIZ: … ki, če je končno, ne more biti dobro…Ker je končno.

ZAGOVORNIK HUDIČA: In krivda?

LEIBNIZ: Gre na rovaš gospoda sodnika… Ker je zlo metafizično…*Sodnik si prične otirati čelo z robcem.*

HUDIČ: Pa za Hudiča je še kakšno zlo…

SODNIK: Zla ni brez Zlodeja…

LEIBNIZ: Dobro in zlo je vse, kar je ustvarjeno… zato odgovornost za zlo Bogu pripišimo…

HUDIČ: Hudiča, Hudiču zlo je ukradeno…le kje ste videli, da so že Bogu zlo pripisali…

SODNIK: Poslušajte vendar, hudiča… Tako vendar ne bo šlo, da bi se Bogu zlo podtikalo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Zakoni so isti za vse… tudi za gospoda sodnika...

SODNIK *(panično): Se obrne na odvetnika Vinskega*. Cenjeni kolega, prosim pomagajte no… , da bi se Bogu sodilo… *Odvetnik Vinski ga spet vase zliva.*

ODVETNIK VINSKI: Spoštovana priča…

LEIBNIZ: Prosim lepo…

ODVETNIK VINSKI: Rekli ste, da ljubite resnico..

LEIBNIZ: Bolj kot vse na svetu…

ODVETNIK VINSKI: Kako ste prišli do tega spoznanja…

LEIBNIZ: Na podlagi globokega umevanja…

ODVETNIK VINSKI: In pri polni zavesti…

LEIBNIZ: Hočete reči zavesti…

ODVETNIK VINSKI: Natančno tako za-vesti…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

LEIBNIZ: Da, bilo je tako…

ODVETNIK VINSKI: In ta zavest razmišlja samostojno…

LEIBNIZ: Da, povsem svobodno…

ODVETNIK VINSKI: Se pravi, vam misel ni bila vsiljena…

LEIBNIZ: Nikakor ne…

ODVETNIK VINSKI: Je res, da bi Bog, če je vsemogočen, lahko preprečil moralno zlo…

LEIBNIZ: Če je vsemogočen, prav lahko…

ODVETNIK VINSKI: In kaj bi se potem dogajalo… da bi Bog lahko preprečil zlo, bi moral ukiniti svobodico…

LEIBNIZ: Pa saj so tu še druga zla…

ODVETNIK VINSKI: Da, fizično in metafizično… vzrok neke stvari je vzrok tistega, kar ji v skladu z njeno vrsto sledi… Bog je ustvaril svet nepopoln zato, da bi človek lahko užival zlo… Dopuščena mu je bila svoboda… ali potlej še lahko trdimo, da Bog povzroča zlo?... Bog ne povzroča zla, dopušča pa ga…

SODNIK: … Želja človeške mase je, da se do sitega svobode napase… imenitno, gospod kolega…

LEIBNIZ *(jezen sam nase):* Priznam… iskal sem od kod slabo, toda iskal sem slabo… prekleta logika!

SODNIK (*precej olajšano)*: Gospod kolega Vinski, večno bom vaš dolžnik!

ODVETNIK VINSKI *(vidno zadovoljen):* Za tole bom postal svetnik...!

SODNIK: In kdo zdaj priča?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospa Tereza!

SODNIK: Gospa? ... že omožena!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Po njeno, da…

SODNIK:Torej, prešuštvo, kriva zveza…

HUDIČ: Hudič povsod posega…

SODNIK: Je priča dostojna obravnave?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Saj je vendar svetnica…

SODNIK: A tako, poročena…?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Za Boga in njegov'ga sineka…

SODNIK: Tu ne bo problema, to je sveta zveza… In kje tu Hudič tiči?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Prav v sveti zvezi…

SODNIK: Nemogoče, v sveti zvezi…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Naj priča raje sama to izpriča… *Vstopi sv. Tereza, oblečena v nuno.*

SODNIK *(zapisnikarju, ki hoče opraviti zaprisego):* Svetnici se prileže govoriti po resnici…

ZAPISNIKAR: Na vašo odgovornost…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospa, ste nuna že celo življenje?

TEREZA: Skorajda!

ZAGOVORNIK HUDIČA: In kdaj ste spoznali vašega ženina?

TEREZA: Že kot mlado dekle…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In vas je očaral…

TEREZA: Celo me je prevzel…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In ste sklenili stopit z njim v sveti zakon…?

TEREZA: Lahko bi rekli temu tako…

ZAGOVORNIK HUDIČA (p*rivleče ven papirje v obliki dnevnika):* Je to vaša pisava, gospa Tereza?

TEREZA: Moja, da…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Smem prebrati odlomek, vaša Milost?

SODNIK: Prosim, seveda…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Sklonila sem se k njemu v globoki molitvi, on pa me je uslišal in objel, najini duši sta se spojili v eno telo, v mistični združitvi sem ga ugledala in se mu predala…

SODNIK *(ogorčeno):* Kakšne packarije so to?

TEREZA: Gospod sodnik,saj vendar ne boste zanikali, da ste me vzburjali s svojo prisotnostjo…

SODNIK: Priča, prosim, da se zadržite. Tu je bil na delu Hudič s svojo ukano…

HUDIČ: No, končno…

TEREZA: Nemogoče! Saj sem vas vendar čutila globoko v sebi…

SODNIK: Ženska, kaj vendar govoriš… *Zagovorniku hudiča.* Pokažite mi prosim zapiske… *Zagovornik mu poda zapiske. Sodnik namerno približa papirje sveči, češ da bi bolje videl, zapiski se vnamejo in zagorijo.*

SODNIK: Gori! *Pogasijo papir, od katerega ostane le še pepel…* Hvala Bogu, da smo ostali živi…

HUDIČ: Na delu je bila božja previdnost…

ZAGOVORNIK HUDIČA: To je bilo vendar dokazno gradivo…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SODNIK: Nesreče se dogajajo…

HUDIČ: Hudič je neprestano na delu…

SODNIK: Res je tako... Gospa Tereza, vas je zapeljal Hudič…

TEREZA: Saj sem vas razločno videla…

SODNIK: Hudič si lahko nadene marsikateri obraz, mar ne gospod Hudič…?

HUDIČ: Natanko tako…

TEREZA: In moje svetništvo…

SODNIK: Motiti se je človeško, kaj ne gospod odvetnik Vinski…?

ODVETNIK VINSKI: Vzeli ste mi besedo iz ust…

ZAPISNIKAR: Pa zapisnik?

SODNIK: Naj se zapiše tako, da bo prav za vse lepo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Se pravi, da je kriv Hudič?

HUDIČ: Noben drug…

ODVETNIK VINSKI *(malce okajeno):* Kriva je pretirana človeška domišljija…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ki jo Hudič razvnema…

SODNIK: Kriv je človek, ker premalo dela…

HUDIČ *(sodniku):* Ti hudič…!

TEREZA: Pa moj sveti zakon…

SODNIK: Naj ostane v svetosti odpovedi…

TEREZA: V odpovedi čemu?

SODNIK: V odpovedi grehu… Zdaj ste oproščeni…

TEREZA: O, kako velika je njegova ljubezen… *Ko odhaja iz dvorane, še vedno gleda sodnika.*

HUDIČ: In krivda za zlo…?

ODVETNIK VINSKI: Krivdo za zlo v pravem pomenu besede dobimo, če jo Zlodeju prepustimo! Zlo ni in ne bo Hudičevo…

HUDIČ *(svojemu odvetniku):* Hudiča, kaj je zdaj to?!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Za pričo kličem kar gospoda Hudiča…

ODVETNIK VINSKI: No, ta bo pa lepa…

ZAPISNIKAR: Prisežete, da boste govorili le resnico…

HUDIČ: Prisežem… *Zase.* V skladu s svojo resnico…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Priča, od kod izvira vaše ime…

HUDIČ: Ne vem, verjetno od očeta…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ste ga poznali...?

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

HUDIČ: … bežno le…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Vam je jasen izvor vašega imena… etimološko, mislim…

HUDIČ: Etimo- kaj…?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kaj pomeni vaše ime… od kod vam?

HUDIČ: Kako ta sprašuje, od hudiča!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Pa vaše drugo ime?

HUDIČ: Sam satan, kaj ta pleteniči?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Tožnik ja, nisem mislil tega!

HUDIČ: Vraga, katerega pa?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Tudi tega ne.

HUDIČ *(zase):* Kaj me ta sprašuje, ali ga je vrag obsedel da je tak…? Zlodeja, ne vem katerega…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Točno tega…!

HUDIČ: Človek božji, katerega…?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ja - Zlodeja...!

HUDIČ: Aaa, Zlodeja…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kaj ste si želeli postati, cenjena priča?

HUDIČ: Hotel sem postati dober Hudič.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Seveda, v skladu s svojim poklicem…

HUDIČ: Da, nekako tako…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In pred tem, kaj ste bili…

HUDIČ: Angel gospodov…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Se pravi ste bili Hudič zgolj v možnosti…

HUDIČ: Ja, imel sem možnost postati Hudič.…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In ste to tudi postali…

HUDIČ: Z božjo pomočjo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Je to zapisnikarju ušlo?

ZAPISNIKAR: V zapisnik vse je šlo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: In tako se je zlo manifestiralo, kar izpričuje tudi vaše ime…

HUDIČ: Katero že?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Zlo-dej. Zlo je dej in ni več zgolj v možnosti, ker se je zlo v materijo dopolnilo…

HUDIČ: Zlo se je ostvarilo… o, kako lepo!

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAGOVORNIK HUDIČA: To izpričuje tudi to, da je Hudiču sprva b'lo lepo. Ker pa je v Hudičevi naravi samo zlo, je to na koncu le prevladalo…

HUDIČ: In dejstvo je, da je zlo, in le to je zgolj Hudičevo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Menim, da ni zgolj le Hudičevo…

HUDIČ: Kako?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ker je Bog dopustil zlo, se je dobro skvarilo!

SODNIK: Prosim vas, kolega, ni mi všeč vsa ta zadeva…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Jaz sem končal s Hudičem…

ODVETNIK VINSKI: Gospod zapisnikar, je res, da je cenjena priča izjavila, da želi postati dober Hudič…?

ZAPISNIKAR: Samo trenutek… da, res je tako…

ODVETNIK VINSKI: Spoštovani gospod Hudič… Če ste izjavili, da ste si želeli postati dober Hudič, to pomeni, da niste hoteli postati slab Hudič, zato je vaše zlo po vodi splavalo…

HUDIČ: Hudiča, kje ste že slišali za dobrega Hudiča?

ODVETNIK VINSKI: Naravnost iz vaših ust…

ZAGOVORNIK HUDIČA: O, kaj vse Hudič ne dela…

ODVETNIK VINSKI: Hudič laže, da si s človekom prste maže... zla ni in ga ne bo... Človeku je najlaže, da se krivde lastne odveže, če po Hudiču seže.

HUDIČ: Bog Hudiča je ustvaril, da je z njim človeka udaril….

ODVETNIK VINSKI: Da je Bog ta, ki je ustvaril Zodeja? Če je Bog dober, zakaj bi zlo dopustil? ... zgolj zato, da bi z njim Hudič se ustil… Človek sam je seme zla…

HUDIČ: ... le v rokah Zlodeja! Človekova narava se rada grehu vdaja…

ODVETNIK VINSKI: … zlo samo na sebi ne obstaja, zato s človekom dobro shaja.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Zlo zla je, da se uničiti ne da…

ODVETNIK VINSKI: Bog s hudičem le človeka zavaja…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Človek s hudičem se Boga odvaja… Zlo je že od nekdaj in vedno bo…

ODVETNIK VINSKI: Zlo zavaja, le dobro obstaja…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Hudiču se krivica godi... Bog je v angela zasadil seme zla…

ODVETNIK VINSKI: … Iz dobrega angela v hlapca zla… neprepričljiva zgodbica.

HUDIČ: Bog je zlo, ker ni se dobro vse ustvarilo…

SODNIK: Kaj je zdaj spet to?

ODVETNIK VINSKI: In vi, gospod Hudič, seveda služite Bogu…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

HUDIČ: Na svoj način…

ODVETNIK VINSKI: In ste bitje, mislim oseba…?

HUDIČ: Oseba!

ODVETNIK VINSKI: … ki se zaveda…

HUDIČ: Popolnoma…

ODVETNIK VINSKI: Kaj pa vest…

HUDIČ: Kakšna vest?

ODVETNIK VINSKI: Imate vest?

HUDIČ: Nimam vesti… sem proti vesti…

ODVETNIK VINSKI: A tako. Pa vi veste, gospod Hudič, da je vest vedno za-vest. Zavest se zaveda, da je za-vest. In ker Hudič ni za vest, se ne zaveda. Za-vest je zgolj oseba. Tako Hudič ni oseba. Oseba je lahko zgolj posameznik, ki se zaveda… pardon, Hudič je lahko le dramska oseba… S*am zase.* Hudič nima zavesti, zato ga je mogoče zavesti… *Zase, že malce pijan*. Zato se uprite zvijači, ki jo plete hudič, naš boj se bije v krvi in mesu, proti gospodarju teme, proti zlobnim urokom pod nebesnim obokom.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospod sodnik se naj ne moti, Hudič je vendar oseba…

SODNIK: Kdor se moti, ta greši… In kdor greši, povzroča greh. Greh je zmotno stanje. Spoštovani kolega, hočete reči, da jaz grešim…

ODVETNIK VINSKI: Zelo bistroumno, vaša milost…

SODNIK: Hvala, cenjeni kolega!

HUDIČ: Bog dopušča grešno delovanje, a ne odpušča krivde za nastalo stanje…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Protislovje je greh Bogu…

SODNIK: *(presliši): Gre* h komu…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Greh Gospodu!

SODNIK: A h Gospodu… kdo gre?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Ja greh!

SODNIK: Greh da gre-h Gospodu!!! Zahtevam opravičilo!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Globoko se oproščam, vendar - zakaj pa potlej kljub prizadevanju dobronamernih ljudi svet že vseskozi silno trpi?

ODVETNIK VINSKI: Ker človek greši: ker sam greši in zato, ker druge sili v grešne stvari. Če Bog ne povzroča greha, tudi grešnega stanja ne.

HUDIČ: Zvedavost za duhovno področje pa človeka pripelje Hudiču v naročje.

ODVETNIK VINSKI: Ljudje dobro vedo, da se nečiste misli rade ugnezdijo.

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

HUDIČ: Nevidni zli vladarji krojijo človeško domišljijo.

ODVETNIK VINSKI: Zla ni in ga ne bo, dokler človeku je lepo. *Se mu kolcne.*

HUDIČ: Zlo obstoji za to, da je človeku sploh lahko lepo.

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kaj pa, ko človek vseskozi trpi!

ODVETNIK VINSKI: To je zgolj zlo, ki je navidezno…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Hudiču se zlo godi…

ODVETNIK VINSKI: … da se človek lahko smeji! *Se zasmeji.*

HUDIČ: No, še to, da je zlo tudi komično…

ODVETNIK VINSKI: Komika zla je vedno umazana… Zato ljudje krivdo za nastalo zlo raje nase sprejmemo…

SODNIK: Da, in tudi prav je tako… No, kako, smo končali štorijo…?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kličem naslednjo pričo!

SODNIK: In kdo je to?

ZAGOVORNIK HUDIČA: Strokovnjak za fiziko… vse znanstveno dokazano…*Vstopi gospod Albert.*

HUDIČ: Iz metafizike na fiziko?... samo da bo pomagalo…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Po moje tu ni potrebna prisega… Gospod Albert se zavzema za resnico… ali ni tako…?

ALBERT: Da, iščem jo…

SODNIK: Ste že blizu…?

ALBERT: Zgolj le matematično…

SODNIK: Pa se vam vsaj dozdeva…?

ALBERT: Vsak dan bolj črna je zadeva…

SODNIK: Samo da ne bo počilo…

ALBERT: Morebiti je prav to…

SODNIK: Kdo bi vedel… če je res tako… Kako ste s časom?

ALBERT: Na tesno…!

SODNIK: Ste radovedni?

ALBERT: Zelo!

SODNIK: In kaj vas zanima?

ALBERT: Bistvo!

SODNIK: No, to je bistveno! Prosim kolega…

ZAGOVORNIK HUDIČA: No kako, je tudi fizikalno zlo?

ALBERT: Zlo matematično lahko dokažemo.

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

HUDIČ: Bravo, matematika…!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kako to?

ALBERT: Na podlagi relativnosti…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … iz katere sledi…?

ALBERT: Da se zla dotakniti ne da…

HUDIČ: Pa matematika…?

ALBERT: Ne, to je fizika… Zla se izmeriti ne da…

ODVETNIK VINSKI: Se pravi, vprašanje zla je čista fikcija…

ALBERT: Ne, to je dialektika…

HUDIČ: Matematika, fizika, dialektika… Kje je funkcija zla…

ALBERT: Dobro in zlo sta le način vrednotenja…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Če se zlo lahko vrednoti…

HUDIČ: … Potem je zlo združeno z objektivnostjo…

ALBERT: Ne, objektivno zlo ni nikoli obstajalo... Vse je odvisno zgolj od subjekta…

ZAGOVORNIK HUDIČA: … kako vrednoti zlo…

ALBERT: Nekako tako…

ZAGOVORNIK HUDIČA: No, tudi to bo zadoščalo…

ODVETNIK VINSKI: Spoštovani gospod fizik, je res da ste pacifist?

ALBERT: Bil…!

ODVETNIK VINSKI: Kako to, bil?

ALBERT: Za izkoreninjenje večjega zla je včasih nujna manjša operacija.

ODVETNIK VINSKI: Se pravi, da se za uničenje zla opraviči tudi kakšna bombica… Potemtakem je zlo in mora bit…

ALBERT: Da, zdi se tako…

ODVETNIK VINSKI: In če zlo mora bit, je opravičljivo… Če pa je zlo opravičljivo, potemtakem ni več zlo…

ALBERT: Se pravi da se zla opravičiti ne da…?

SODNIK: Natanko tako, ker ni več zlo…

ALBERT: Gospod je pretkan, ni pa hudoben…

SODNIK: Hvala… narava varuje svoje skrivnosti z vzvišenostjo in ne s ceneno zvijačnostjo…

HUDIČ: Pa matematika…?

ALBERT: Matematika je logika…

HUDIČ: In zlo?

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ALBERT: Zlo je in ga ni!

HUDIČ: Kako to…

ALBERT: Pogojen je s človeško logiko…

ZAGOVORNIK HUDIČA: In Hudič?

ALBERT: Naj gre h hudiču… *Zapusti dvorano. V sodniško dvorano vdre koketno opravljena Marilyn.*

MARILYN: Sem morda zgrešila…?

SODNIK *(Zapisnikarju):* Katera je ta… kaj je zagrešila?

ZAPISNIKAR: Ne vem, ni je na seznamu…

MARILYN: Rada bi se ločila…

SODNIK: Gospa, od koga pa…?

MARILYN: Od tistega hudiča…

ZAGOVORNIK HUDIČA *(zase):* Ta je kot nalašč prišla… Vaša milost, moja krivda, gospa mi je s seznama zdrsnila…

SODNIK: In njeno ime…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Naj ga raje kar sama pove…

SODNIK: No, gospa, vaše ime…

MARILYN: Moje?

ZAPISNIKAR: Da, vaše!

MARILYN: Marilyn!

ZAPISNIKAR: Nadvse nenavadno ime…

SODNIK: Meni kaj dosti ne pove…

ZAPISNIKAR: Prisežete, da boste govorili le resnico…

MARILYN: Če bo treba, lahko tudi pojem…

SODNIK: Mislim, da ne bo potrebno…

MARILYN: Da sem potrebna…To je laž, čista kleveta. To tist', hudič okrog napleta…

HUDIČ *(zase):* Ta je res usekana… Od kod mene v to zapleta…

ZAGOVORNIK HUDIČA *(Marilyn):* Prosim, pomirite se no… saj ni tako hudo!

MARILYN: Jaz že vem, kaj in kako… In ta hudič me je za ženo vzel…

SODNIK: Poglej Hudiča… Nisem vedel, da je iz takega testa!

MARILYN: Njemu se vsaka ženska rada preda…

SODNIK: Pa vam kdaj povzroča zlo…

MARILYN: Kaj, zlo? Pretepa, buta me, da sem že vsa podpluta… *Pokaže modrice.*

SODNIK: No, no… Pa zgleda taka nežna duša…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

MARILYN: To pa zna…

SODNIK: Kaj?

MARILYN: Venomer igra… ljubimca, očeta, nadvse skrbnega moža.

SODNIK: Hudič očeta?

MARILYN: In to dva…!

SODNIK: Kaj dva?

MARILYN: Ja dva mala pokovca… a noče priznat, da ju ima…

HUDIČ: Takoj priznam…!

MARILYN: Kako lepo od tega gospoda…

SODNIK: Vas je tudi kdaj na silo vzel…?

MARILYN: Ne, zelo rad je to počel… No, včasih je pač moral. Če je pravi mož, je to njegova dolžnost.

SODNIK: In tudi na trdo?

MARILYN: Tako imam najraje!

HUDIČ: Ti hudiča…

SODNIK: In zakaj bi se gospa rada ločila…?

MARILYN: Kako zakaj? Ker so hudiču pretežka opravila…

SODNIK: In ta so…

MARILYN: Da me nabriše in nabuta!

SODNIK: Zato ste vsa podpluta?

MARILYN: Da izžene iz mene hudiča…

SODNIK: Kaj ste obsedena…?

MARILYN: Od česa? Seksa?

SODNIK: Od Hudiča?

MARILYN: Všeč mi je, da dobro spolno me prepriča…

SODNIK: … in da vas še s šibo nabiča…

MARILYN: O moj Bog, kako sem razvneta…

SODNIK: … vas bi bilo treba dati čez kolena…

MARILYN: … dajte, dajte me… *Začne lesti po sodniku.*

SODNIK: Prosim, umirite se, če ne vas bom kaznoval!

MARILYN: Kaznujte me, prosim!

HUDIČ: Ta bo videl Hudiča…

SODNIK: Pomagajte no! *Priskočita varnostnika.*

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

MARILYN: Kaj, še več vas bo! Dajte me, dajte me močno… *Varnostnika jo odpeljeta iz dvorane.*

SODNIK *(zase):* Še eno tako in takoj podpišem za Hudiča…Ta Hudič je zrel za psihiatra!

SODNIK: No, je še kje kdo?

FREDI: Ste morda klicali psihiatra?

SODNIK: Od kod pa ta?

ZAPISNIKAR: V scenariju, pardon v zapisniku zapisano leži, da je na vrsti gospod Fredi…

SODNIK: In vaše cenjeno ime…?

FREDI: Fredi…

SODNIK: Ekspert za…?

ZAPISNIKAR: … človeško glavo, oziroma njeno naravo…?

SODNIK: No, zelo plastično povedano…

ZAPISNIKAR: Prisežete, da boste govorili le resnico?

FREDI: Prisežem, seveda… o čem bo pa tekla beseda?

ZAGOVORNIK HUDIČA: O zlu in človeški naravi…!

FREDI: … ki se zelo rada pokvari!

ZAGOVORNIK HUDIČA: In kje tiči krivec za to?

FREDI: Človek krivdo za nastalo zlo prepogosto daje v svojo glavico…

HUDIČ: No tako, tako, kar naprej s pripovedjo…!

FREDI: Človeška oseba zelo kompleksno reagira!

SODNIK: Še posebej na zlo…

FREDI: Spoštovani gospod, res je natančno tako…

ZAGOVORNIK HUDIČA: No, kako je zdaj s to človeško osebo…

FREDI: V človeški podzavesti vse odseva…

HUDIČ: Tudi hudičeva podoba…

FREDI: Res je prispodoba groba…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Čigav grob?

FREDI: Ne čigav, ampak kakšen? Grob, groba…

HUDIČ: Ne zanima nas nič, samo Hudič. In ta je…

FREDI: Da zlo prevečkrat nase sprejmemo!!!

HUDIČ: Kako lepo povedano…!

FREDI: Zlo pa je lahko tudi determinirano…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

HUDIČ: No, prosim, prosim, ste slišali to...?

SODNIK: Tukaj nekaj smrdi! *Zase*.

ZAPISNIKAR: Oprostite, to mi je ušlo!

SODNIK: Saj ste vendar uradna oseba...!

ZAPISNIKAR *(potihem):* Hotel sem reči, da ni zapisano!

HUDIČ: Kaj, se že spet kroji zadeva?

SODNIK *(presliši):* Nadaljujte, kolega!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kako to, determinirano?

FREDI: Genetika…

ZAGOVORNIK HUDIČA: De en ka?

FREDI: Krvna sličica…

ZAGOVORNIK HUDIČA: No, no… Da se pokvarjen človek že lahko rodi? Se pravi, da seme zla ni zgolj le pravljica… *Gleda sodnika.*

FREDI: Lahko bi se izrazili tudi tako! Vendar faktor okolja ni zanemarljiva tema…

HUDIČ: Okolje, faktor, kakšna krema?

FREDI: Dejavnik, ne krema…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Oprostite, moj klient je ves na trnih, za to ga daje malo trema… Okolje, kaj je s tem vse mišljeno?

HUDIČ: Verjetno vse to, kar je ustvarjeno…? Determinacija, spolna deviacija… *Sodnik si ogleduje svoje prste.*

SODNIK: Gospod Zapisnikar, bi utegnili pogledati, kaj imam za nohtom? Oseba mojih let ne vidi dobro več na lepi svet!

ZAPISNIKAR: Takoj, vaša Milost! *Mu začne pregledovati prste.*

HUDIČ: Kaj je zdaj spet to, da bi se Bogu kdaj zanohtalo?

SODNIK *(Zapisnikarju):* Je vse to šlo v zapisnik?

ZAPISNIKAR: Kot ste ukazali, vse do pike natančno tako.

SODNIK: O, ti zlodeja!

ZAPISNIKAR: Gospod naj mi oprosti, vendar tudi mene dajejo oči!

SODNIK *(odvetniku Vinskemu):* Morda vi vidite bolje, spoštovani kolega? *Odvetnik Vinski je medtem zaradi alkoholne omame že zaspal. Precej vinjen pristopi k sodniku.*

ODVETNIK VINSKI *(gleda Sodniku v prste):* Precej mučna, ta zadeva!

SODNIK: Nikar, vidite, da mi gre za nohte!

ODVETNIK VINSKI: Res, vse je črno, mi že peša vera…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SODNIK: Služabnik božji…

ODVETNIK VINSKI: Gospod naj mi oprosti, vendar jaz ne vidim iveri…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Kjer je zakon, tu ni milosti!

SODNIK: Spoštovani kolega Vinski, priča je vendar vaša…

ODVETNIK VINSKI: Moja usta so zapečatena… *Se vrne v klop k svojemu spancu.*

HUDIČ: Vera v Boga je omajana…

SODNIK: Tiho, še sem vrhovni razsodnik…

HUDIČ: Le kdo sem jaz, da bi Gospodu sodil…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Če je vse determinirano, potem je človeška svoboda le utvara, s katero človek lažje shaja.

HUDIČ: In krivda zla…

ZAGOVORNIK HUDIČA *(zase):* Bojim se, da ta res ni stvar Hudiča…

FREDI: Kaj pa priča?

SODNIK: Naj zapusti obravnavo. Kaj se to pravi človeško glavo bremeniti s krivo postavo!

FREDI *(že pri vratih):* Na zakone se ne spoznam. Gospod naj mi oprosti… Le resnica mi je sveta…

SODNIK: Resnica ni stvar tega sveta!

ZAGOVORNIK HUDIČA: Le kaj si bodo ljudje mislili!

SODNIK: Je še kakšna priča?!

ZAPISNIKAR *(brska po seznamu):* Gospod, nihče…

SODNIK: Dajte meni. *Tudi on išče po seznamu in nekaj vpiše vanj.* A, gospod Niče! *Vrne seznam Zapisnikarju.*

ZAPISNIKAR: Vaša Gnada…

SODNIK: Pokažite zapisnik… *Mu pokaže…* no, kaj tu piše pisec tega teksta, vejica, Niče z veliko začetnico… No, kje je cenjeni gospod…

GOSPOD NIHČE: Tukaj, vaša milost…

SODNIK: Vedno ob pravem času…

GOSPOD NIHČE: Zmeraj vam na uslugo…

ZAPISNIKAR: Zaprisega?

SODNIK: Pri tem gospodu ni potrebna…

GOSPOD NIHČE: In kaj je danes tema…

SODNIK: Nalašč za vas, spoštovana oseba…

GOSPOD NIHČE *(začudeno)*: Od kod jim danes ta prijazna beseda…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SODNIK: Za vas se vedno najde, cenjeni kolega…

GOSPOD NIHČE: Če me spomin ne vara, pa temu ni bilo vedno tako…

SODNIK: Eh, pustimo zdaj to… Bolj me zanima vaša teorija nujnosti… v kateri se uveljavi volja do moči…

GOSPOD NIHČE: Kdo sem jaz, da bi…

SODNIK: Nadvse cenjeni član človeškega občestva…, ki daje sedanjosti novo razsežnost večnosti…

HUDIČ: In kaj ima to opraviti z mano…

SODNIK: Gospodova teza ukinja delitev na dobro in zlo…

GOSPOD NIHČE: … če vse se vrača, potem je to religija brez pekla. Kajti vse, kar se ponavlja v nedogled, ni dobro in ne slabo, je le nedolžno ustvarjeno. To je religija bivanja in sveta, kakršna sta!

SODNIK: Res lepo povedano…

GOSPOD NIHČE: Kako to, iz vaših ust…?

SODNIK: Bogu nič ni nemogoče…

HUDIČ: Pa Hudič…?

GOSPOD NIHČE: Kjer ni pekla, tam ni Zlodeja…

HUDIČ: Pa saj človek tu na Zemlji trpi…

GOSPOD NIHČE: Če nima volje do stopnjevanja moči, človek trpi, ker si vseskozi nekaj želi…

ZAGOVORNIK HUDIČA: To je vendar nečloveško, nič ne želeti…

GOSPOD NIHČE: Ne nečloveško, ampak nadčloveško… Človek je nekaj, kar je treba preseči…

ZAGOVORNIK HUDIČA: Gospod sodnik, to je propad vsega…

SODNIK: Nihilizem leži…

GOSPOD NIHČE: … v zanikanju volje do moči.

ODVETNIK VINSKI *(se prebudi, še vedno je pijan):* Torej Boga ni?

GOSPOD NIHČE: Je, onkraj dobrega in zla…

SODNIK: … ker ju ni…

HUDIČ: In hudič?

GOSPOD NIHČE: V Bogu tiči…

ODVETNIK VINSKI *(pijano):* Pa resnica…?

GOSPOD NIHČE: Je le utvara, s katero človek sebe vara…

HUDIČ: In krivda zla…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

SODNIK: Je Gospodova…?

GOSPOD NIHČE: Vse je nastajanje in ponovno vračanje… Ni drugega sveta poleg že ustvarjen'ga…

SODNIK: Povedano lepo…

HUDIČ: Pa prispodoba raja?

GOSPOD NIHČE: Za otroka, ki nagaja…

ODVETNIK VINSKI: In smisel vsega?

GOSPOD NIHČE: Umetnost, orgija življenja…

SODNIK: Kaos večnosti…

GOSPOD NIHČE: Za to pa pusti narod, da se veseli in v igri žalost utopi…

ODVETNIK VINSKI *(začudeno)*: Igra smisel vsega je življenja?

GOSPOD NIHČE: V vsej svoji čistosti teži nazaj k izvornosti…

HUDIČ: Onkraj dobrega in zla, …

ZAGOVORNIK HUDIČA: … kjer se človek spet zazdi zavezan vsej resničnosti…

SODNIK: … tam, kjer dobro in zlo…

ODVETNIK VINSKI *(veselo): …* z roko v roki shajata…

HUDIČ: … kjer hudič spet najde krila…

SODNIK: … in Bog spet svoj'ga izgubljen'ga sina…

Vstopi Marilyn.

MARILYN: Kjer je vsaka ženska potrebna biča…

NITZCHE: … da jo moški lažje prepriča.

SODNIK: Tam sta sodnik…

HUDIČ: … in sojeni…

ODVETNIK VINSKI *(gleda križem):* … ista oseba…

ZAPISNIKAR *(zmaje z glavo)*: … da se korupcija lažje spregleda!

SODNIK: Kdor igra, ta trpi. In če naše je trpljenje vam bilo v veselje, potem smo v tej igrici tudi mi uživali. Ako vam pa bo kdaj v prihodnosti hudo, se kar lepo spomnite na to, da je zlo le v igri komično. Zato, porota draga, prosim, ne sodite nas ostro, ker smisel vsega življenja je zgolj v vlogi trpljenja. *Udari s kladivcem in zaključi obravnavo.*

ZAPISNIKAR *(opozarjajoče):* Oprostite vaša Milost, v zadnjem stavku mora biti množina!

SODNIK *(avtoritativno):* Ne, ker se mi zjebe rima…

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

KONEC

© Matjaž Briški
Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.